

แนวปฏิบัติในการจับ

สถานีตำรวจภูธรเมยวดี

อำนาจในการจับ และการค้น ของตำรวจ

การจับ

บุคคลที่ถูกจับ ได้

- ผู้ต้องหา หรือจำเลยที่ถูกศาลออกหมายจับหรือมีคำสั่งจับ
- เหตุจับได้โดยไม่ต้องมีหมาย

วิธีการจับ

- แจ้งแก่ผู้ที่ถูกจับว่าเขาต้องถูกจับ
- แจ้งข้อกล่าวหา
- แสดงหมายจับ(หากมี)
- และต้องแจ้งสิทธิ

เชิญตัวมายัง สน.

ต้องจับโดยละมอน
ถ้าผู้ถูกจับไม่ได้ต่อสู้
ห้ามทำร้าย

ผู้ถูกจับไม่ยอมมา สน. หรือที่ทำการของพนักงานสอบสวน

ถ้าผู้ถูกจับไม่ยอมไปด้วย

หากมีท่งหะอาละวาดต้องใส่กุญแจมือ

ถ้าจำเป็นให้ตัวไปด้วย

เป็นดุลพินิจของผู้จับว่าอย่างไรจึงเรียกจำเป็น

แนวปฏิบัติในการค้น

สถานีตำรวจภูธรเมยวดี

ตามความหมายที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานหมายถึง พยายาม หาให้พบ โดยวิธีสืบเสาะ แสวง เป็นต้น

“การค้น” ที่ใช้ในกระบวนการยุติธรรมทั่วไปนั้น หมายถึง "การค้นหบุคคลและสิ่งของที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำผิดต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในการสืบสวน สอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐานแห่งคดี

“การค้น” เป็นมาตรการที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เจ้าพนักงานได้กระทำให้ตามกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ในอันที่จะทำให้การสืบสวน สอบสวน ไล่สวนมูลฟ้อง การพิจารณาและการบังคับให้เป็นไป ตามคำพิพากษาของศาลให้บังเกิดผลสมความมุ่งหมาย เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน รวมถึงการรวบรวมพยานหลักฐาน เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิดและเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือตามคำสั่งศาล และประการสำคัญก็คือทำการค้นเพื่อจับตัวผู้กระทำความผิดมาฟ้อง ลงโทษตามกฎหมาย ต่อไป

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ (ที่ถูกยกเลิก โดย คสช) มาตรา ๓๓ บัญญัติว่า “บุคคลย่อมมีเสรีภาพในเคหสถานบุคคลย่อมได้รับความคุ้มครองในการที่จะอยู่อาศัยและครอบครองเคหสถาน” โดยปกติสุข การเข้าไปในเคหสถานโดยปราศจากความยินยอมของผู้ครอบครอง หรือการตรวจค้นเคหสถานหรือในที่รโหฐานจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีคำสั่งหรือหมายของศาล หรือมีเหตุอย่างอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ”

